

மானாம்

சிற்றிதழ் - 17

பல்வெ

குடியுறுக தன்னிர் தேடி
இரவெல்லாம் கண்விழித்து
வீதி வீதியாய்
அலைந்தோம்

ஙங்கள் ருயரம் தீர்க்க
தேடினோம் அவரை.....

தொலைபோசிபில்
எப்போது கேட்டாலும்
கிடைத்த முடில்.....

'நூங்குகிறார்...'
'குரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.
இப்போது நல்லமறை
எவரூயும் தேட
வேண்டியதில்லை

ஆசிரியர்
திருமஸை சுந்தா

- சிரி -

20/-

மானுடம் - சிற்றிதழ்

கூறுவதை ஒழுகாக்க கூறுதல்
என்பது கலைக்கும் இலக்கியத்திற்கும்
இயிரி நாடியான ஒன்று

அட்டைப்படம் : சீசு

பூர்வம் - பாருஷம்
மானுட நெயம்

நாளைம்

அம்மா பதியகம் - 31 சமாது ஒதுங்கை
நிறுங்காணமாவல
(0756901016)

சிற்றிதழ் -17
2012 - கார்த்திகை

இதழில்.....

- * மாலைக் குளிர்காற்று
- * விநாவை
- * அப்பா...அவர்.
- * காலத்தை வென்ற கலைஞர்
- * மண்ணின் மைந்தர்கள்
- * எம்மவர்கள்
- * நானும் எனது சிறுக்கைகளும்
(5)
- * அவன் செயல்

இடுங்கிலூற்று சுட்டப்பிழூரிடீலை
ஸ்ரூபி

இடுங்கிலூற்று....

குற்பாடு மானுடம்
வாசக்களே.....

தமிழ்ச் சிறுக்கதையின் எதிர்காலம் பற்றி
ஆழ்ந்து யோசிக்கவேண்டி யிருக்கின்றது.
விமர்சனங்கள் மட்டுமே சிறுக்கதையின்
தராச்சுள் ஆகிவிடுமா?

இஞக் கால் முரண் பாடான
விமர்சனங்களை எழுதப் போய்
சிறுக்கதையானது தற்காலை செய்து
கொள்ள சிந்திக்கின்றதா?

பிடிப்பது பிடிக் காதது அது வாசகரின்
வாசிப்பு தன்மையினை பொறுத்தது
என்பது சரியானதா?

கதை சொல்லியின் மனவெளிப்பாடுகளில்
உறியவர்கள் மகிழ்வதும் முரணான
வர்கள் கோபிப்பதும் ஒக இருந்தால் சிறு
கதையினை எப்படி இனாச் காணுவது?

சமூக கிளக்கற்ற, இன, மத,
நிற, சாதி, ஆதிக்க, தன்மையினை
இழுந்தவைகள்.....

படைப்பியினில் புதிய பார்வையினை
செலுத்தாத போலித்தனமான வைகள்....
மொழி விழிப்பற்றக்கவகள்.....

நான்காலும் சிறுக்கதையானது இனி
வாழப்போகின்றது என்பது பற்றி நாழும்
யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. மறு திதழில்
பேசுவோமே.

லீசு : அல்லா லீசகம்.

திருக்கோணமலை.

மாணவக் குளிர்தாந்து

மறவாமல்
வயல்குளித்து
சரம் காயாமல்
ஒவ்வோர் மாணவப்பொழுதும்

தவறாமல் வந்து
தனிக்கரத்தால்
நெஞ்சைச் சுடவிலிடுவாய்

சோஷவ அகற்றிச்
சுகம் தருவாய்.

அன்றாடம் உழைத்துழைத்து
மரத்துபோன கைகளிரண்டையும்
தொட்டுப் பிழித்து
மனச் சுமையை மறக்கவைப்பாய்

சிறைத்துபோய்க் கிடக்கும்
ஹாவீதியைப் போல
உடைந்து.....முடங்கி.....என்னை
உட்கார விடமாட்டாய்.

கட்டி இருக்கிச் சேரித்து
வைத்திருக்கும்
கனவுகளையும்.....
ஆசைகளையும்.....
நினைவுக்கு கொண்டு தருவாய்.

கிடுதுவேலி கிடுவலுக்குள்
என்னைக் கிறங்கவைக்கும்
அவள் அழகை.....
அவள் அசைவு.....

கள்ளத் தணமாக
ரசித்து மகிழுக் கால்பூட்டி
தலைதடவி விடுவாய்.

பொல்லாத ஆள் நீ
பொறுப்பாக எதையும்
செய்யவைப்பாய்.
சிந்தனையைக் கிள்ளிவிடுவாய்
வாடைக்காற்றே!.....

வசந்தத்தை ஏந்திவரும்
இயற்றகபின் புஞ்சிறகே.....

என்னை
நீ கடந்து போகும்
ஒவ்வொரு கணமும்

நுனிப்புல்லில்
பனித்துளியாய்.....
புதுப் புதிதாயப் பிறக்கின்றேன்.

-நூலாக பகலங்-

கவிதை

- ஏவா துமிஞ்சி தூசன்

மங்கலத்தாலி வடத்தினை விழந்து
வாடிக் கிடக்கிறது - கழுத்து
வாடிக் கிடக்கிறது.
பங்கய நெற்றி குங்குமமின்றிப்
பாழாய்க் கிடக்கிறது - பாவம்
பாழாய் கிடக்கிறது.
பொங்கிய இளமை பூத்தநல் மேனி
பொலி விழந்திருக்கிறது - பாவம்
பொலி விழந்திருக்கிறது.

கறுத்த நெளிசடை கனமலின்றிக்
காய்ந்து கிடக்கிறது - பாவம்
காய்ந்து கிடக்கிறது.
பருத்த நீள்விழி பேரெழில் இழந்து
பேசாதிருக்கிறது - பாவம்
பேசாதிருக்கிறது.

அங்கச் சுடரினை அவல வெண் துயில்
ஆடை தமுவுகுதே - வெள்ளை
ஆடைதமுவுகுதே
எங்கள் குலமகன் இனிய பெண்மயில்
இந்நிலை எய்தினளோ - ஜயோ
இந்நிலை எய்தினளோ

வி
த
யை

வார்த்தை

எங்கள் வார்த்தைகளின்
அந்தநங்கள் புரியாது
கோபித்து
வருத்துகின்றீர்கள்

உங்களின் வயதும்
எங்களின் வயதும்
முரண்பாட்டுறுப்புதால்
எங்களின் அனுயாவ வார்த்தைகள்
உரக்கு புரியாத....
இலக்கிய மாகிள்ளன.

புரிதலுக்கு நேருங்கள்
எங்கள் வயதுக்கு
வரும் போது....

வார்த்தைகளின் அந்தநங்கள்
தெரியலாம்

என்ன சொல்லு
எல்லாம் காலம்
கடந்த ஞானமாகப்
போகக் கூடாதுள்ளது
தான் -
எனது கவலை

- ஓவூரசன் -

பின்னால்

மகிழ்ச்சியாக
கீருக்கிள்றது
நான் மறந்தும்
கொன்டாடுவதில்லை
மகிழ்விள்
பின்னால்
எது வருமென
கவலையாக
கிருப்பதால்.

- சூ -

எச்சில்

காறித்துப்பிய
எச்சிலை
காக்கக மயிர்தவமளத்
திள்கிறது
வாயலட்டு நின்றேன்
கடவுளை ஏனென்று
கேட்க முடியாமல் !

- வைதீஸ்வரன் -

அப்பா

என் மனைவி கமலா எனது பத்து மாதக்குமுந்தையுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். “அப்பா- எங்கே சொல்லு பார்க்கலாம். அ-ப்பா!

அ-ப்பா” என்று மிக அருமையாக குழந்தைக்கு, கொஞ்சி, கொஞ்சி முதல் வார்த்தையாக ‘அப்பா’ எனக் கற்றுக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆனந்தத்தில் முழுகிப் போனேன்.

நள்ளிரவு, நல்ல தூக்கம், திழைரன்று குழந்தையின் அவற்றல்! ‘அப்பா! அப்பா!’ என்று கதற ஆரம்பித்து விட்டது. திரும்பிப் படுத்த என் மனைவி, “இஞ்சாருங்க, குழந்தை உங்களைத்தான் கூப்பிடுது! என்னன்னு பாருங்க! என்றாள்.

‘அப்பா’ என்று சொல்லிக் கொடுத்த மர்மம் அப்போதுதான் எனக்குப் புரிந்தது.

- சிரீ-

அவர்!

“ஹலோ” என்ற போது மூச்சுக் காற்று குழுத்தில் டட அதிர்ந்து திரும்பிய வாணி சங்கடமாக நெரிந்தாள்.

அருகில் வந்த கணேஷ் ஒரு முறை பஸ்ஸை பார்வையிட்டு லேசாகக் கிள்ள “ஆவ்” என்று துள்ளிக் குதித்தாள் வாணி தன்னை மறந்து.

உடனே கணேஷவேச் சுற்றி ஒரு வட்டப் “பொம்பளைங்க கிட்ட வம்பு பண்ற ஆள் இவ்கே இருக்கார்” என்ற ஏளனக் குரலுடன் ஒரு பெண் சுட்டையைப் பிடித்தாள்.

அடுத்தவள் கையை ஓங்குமுன் “நிறுத்தங்க அவரை ஒண்ணும் செய்யாதீங்க” என்று பதறினால் வாணி.

நிலம் பார்த்தபடி வாணி சொன்னாள். “நேற்று என்னைப் பெண் பார்த்து சம்மதும் சொன்னவர் அவர்” என்றாள் நாணிக் கோணி.

- வசந்தி ரவிச்சந்திரன் -

நிலாவவாணி

காலத்தை வெள்ள கலைஞர் புதுமைப்பித்தன்

- அந்தனிலீவா -

நவீன தமிழ் இகைக்கியத்ததில் மிகப்பெரிய ஒருஞ்சுமைகளாக திகழ்ந்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் மகாகவி பாரதி. மற்றவர் புதுமைப்பித்தன். இன்றைய தமிழ்ப்படைப்பாளருக்கு ஆதார சுருதியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இவர்களின் படைப்புகள் திகழ்ந்துள்ளன. மகாகவி பாரதி பற்றியும் இவரது கவிதா மேன்மையைப் பற்றியும் பற்பல நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. ஆனால், புதுமைப்பித்தன் பற்றி ஆக்குப்புவமாக சில நூல்களே வெளி வந்துள்ளன. புதுமைப்பித்தனைப் பற்றி அறிவு பூர்வமாகவும் ஆய்வாகவும் எழுதி தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு அவரை சிறப்பாக அறிமுகப்படுத்தியவர் சிதம்பர ரகுநாதன்.

சிறுகதையின் சிகரம் என வர்ணிக்கப்பட்ட புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்கள் பரவாமலிருந்து தன் எழுத்துக்கள் மூலம் புதுமைப்பித்தன் பற்றி உண்மைகளை எடுத்துச் சொன்னவர் சிதம்பர ரகுநாதன். அவருக்கு பின்னர் புதுமைப்பித்தனின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துச் சொன்னவர் சுந்தர ராமசாமி.

இரும்ப காலம் முதல் புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகளைப் பழந்து. அவர் மீது பெரும் மதிப்புக்கொண்டு தனது முதல் முயற்சியாக ‘புதுமைப்பித்தன் நினைவு மலர்’ வெளியிட்டு சிறப்பு செய்தார். பின்னர் அவ்வப்போது புதுமைப்பித்தன் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளை தொகுத்து ‘புதுமைப்பித்தனின் மரபை மீறும் ஓவேசம்’ எனும் தகவல்பில் காலச்செலுடு பதிப்பகம் நூலாக வெளியிடுவதே. இந்த நூல் வெளிவரும் முன்னர் சுஞ்சிகைகளில் வெளிவர்ந்த இந்த கட்டுரைகளை பழந்துள்ளேன். மீண்டும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நூலாக வெளிவர்ந்த பொழுதும் பழந்துப் பார்த்தேன். புதுமைப்பித்தன் பற்றி சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்களை வாசக்களுக்கு எடுச்செல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. ‘நாற்பத்து ரெண்டு ஆண்டுகளே வாழ்ந்திருந்த புதுமைப்பித்தன் மறைந்து இன்று

(1998) ஜம்பது வருடங்கள் ஆகின்றன. தமிழ்ச் சிந்தனையையும் தமிழ் மொழியையும் கடுமையாகப் பாதித்தவர் அவர். மிகையான கற்பனை உகமெங்கு வழிந்துபோய்க் கொண்டிருந்த காலத்திலும் நாம் நம் நேற்றைய கவிதையின் கொச்சமான கற்பனை சார்ந்த பார்வையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தோம். நிஜ உகூடனான தொடர்பை முற்றாக இழந்திருந்த அந்த கனவுப்பார்வை உடைத்து யதார்த்தம் சார்ந்த பார்வைக்கு நம்மைத் திருப்ப முயன்றவர்களின் முன்னோடி என்று புதுமைப்பித்தனை மதிப்பிட வேண்டும். ஒரே வாக்கியத்தில் அவருடைய சாதனையைக் கூறுவது என்றால் நவீன காலத்தில் தமிழை இணைத்தவர் என்று சொல்லலாம் என்கிறார் சுந்தர ராமசாமி. புதுமைப்பித்தன் எழுத்துக்களால் அவரது சமூகப் பார்வைகளால் பாதிக்கப்பட்டுப் கொண்டிருந்த எழுத்தாளர் சுந்தர ராமசாமி. அதனால் புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துக்கள் ஒன்றுக்கூட விட்டுப்போகாமல் சேர்க்க வேண்டும் என்பதில் அவர் ஆவேஸ்மான வெறியே கொண்டிருந்தார். அதனால் தனது ‘காலச்சுவடுகள்’ பதிப்பகம் மூலமாக வெளியிட்டுள்ளார். ‘புதுமைப்பித்தன் கதைகள்’ (முழுத்தொகுப்பு) என்ற தலைப்பில் அதன் பதிப்பாசிரியர் ஆ.இரா. வோங்கடாசலபதி தீரை புதுமைப்பித்தனின் சுகாருநாதனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். ‘புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமையும் ஆக்கங்களும்’ என்ற தலைப்பில் சுந்தர ராமசாமி ஒரு நீண்ட முன்னுரை எழுதியுள்ளார். ‘புதுமைப்பித்தன் தமிழ்ச் சூழலில் பதினான்கு ஆண்டுகள் செயல்பட்டிருக்கிறார். 1934 இல் இருந்து 1948வரை இக்குருகிய காலத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் பொழுது புதுமைப்பித்தன் எழுத்து அளவில் அதிகமானது தான். நாளிதழ்களில் பணியாற்றிவர். தான் பெற்றிருந்த குறைந்தகால அவகாசத்தில் இந்த அளவுக்கு எழுதியிருப்பது வியப்பை தருகிறது. சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம், நாவல், வாழ்க்கை, வரலாறு போன்ற படைப்புக்குவங்கள் அனைத்தும் அவரைக் கவர்ந்து எழுதத் தூண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் அவருடைய படைப்புகளில் மிக முக்கியமானவை என்கிறார் சுந்தர ராமசாமி.

புதுமைப்பித்தனின் வாழ்க்கை நோக்கை சிவர புரிந்து கொள்வதற்கு அவரே என்ன கூறுகிறார் என்று பார்ப்போம்’ என் கதைகளின் தராதரத்தைப்பற்றி ஏறிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி ஆகுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் பலர். இலக்கியத்தில் இன்னது சொல்லக்கூடாது என ஒரு தத்துவம் இருப்பதாகவும் அதை ஆதரித்து பேசுவதாகவும் மனப்பால் குடித்துக்

மானுடம் - சிற்றிதழ்

கொண்டிருக்கலாம். உண்மை எதுவல்ல, சுமார் கிருநாறு வருடங்களாக ஒருவித சீலைப்பேன் வாழ்வு நடத்திவிட்டோம் சில விடயங்களை நேர் நோக்கிப் பார்க்கவும் கூசுகிறோம். அதனால் தான் இப்படிச் சக்கர வட்டமாகச் சுற்றி வளைத்துச் சப்பை கட்டு கட்டுகிறோம். குருரேமே அவதாரமான ராவணனைனாயும் ரத்தக் களரியையும் மனக்குருராவ் களையும் விகர்பங்களையும் உண்டாக்க இடமிருக்கு மேயானால் ஏழை விபசாரியின் ஜீவனோபாயத்தை வர்ணிப்பதினாலாள சமூகத்தின் தெம்பு பாதுகாத்தலும் நிற்கப் போகிறதா? மேலும், இலக்கியம் என்பது மன அவசத்தின் எழுச்சி தானோ? நாலா திசைகளிலும் ஸ்டோர் குமாஸ்தா ராமன், சினிமா நடிகை சீதம்மாள், பேரம் பேசும் பிரம்ப நாயகம், இத்தியாதி நபர்களை நாள் தவறாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு இவர்களது வாழ்வுக்கு இடம் கொடாமல் காதல், கத்தரிக்காய் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது போன்ற அனுபவத்துக்கு நேர் முரணான விவகாரம் வேறு ஒன்றும் கிள்ளை. நடைமுறை விவகாரங்களைப் பற்றி எழுவதில் கௌரவ குறைச்சல் எதுவும் கிள்ளை என்கிறார் புதுமைப்பித்தன்.

எழுத்திலும் வசீகரம் மிகுந்ததன் பேச்சுக்கள் வழியாகவும் புதுமைபித்தனை பாதிக்கத் தூண்டிக் கொண்டிருப்பவர் ஜெயகாந்தன். ஜெயகாந்தனை தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன் படைப்புக்களை பழுது தரமான சிறுக்கதைகளை எழுதிய முக்கியமானவர்களில் ஒருவர் சுந்தர ராமசாமி.

'தமிழ்வாழ்வின் வெவ்வேறு கோலங்களையும் காட்டி அதன் முழுப்பரப்பும் தன் அனுபவத்திற்கு வந்துவிட்டது தான் பிழிப்பை வாசகங்குக் களித்திருப்பது புதுமைப்பித்தன் மிகப்பெரிய சாதனை. சார்ந்த வீசு சென்ற நூற்றாண்டில் அவருக்கு மட்டுமே உரித்தானது என்கிறார் சுந்தரர் ராமசாமி.

இன்று சிறுகதை, எழுத வருகிறவர்கள் அனைவரும் 'அரிச்சுவடி' பழிப்பது போல நிச்சயம் புதுமைப் பித்தனின் சிறுக்கதைகளை தேழிப்பழக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நல்ல சிறுக்கதைகளை தர முடியும். இதற்கு எழுத்தாளர்கள் கு. அழகிரிசாமி, ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி போன்றவர்கள் உதாரணம். சிறுக்கதைகளின் சிகரம்தான் புதுமைப்பித்தன் அதனால் காலத்தை வென்ற கலைஞராவார்.

தொடர்பு: Kolundu@mail.com

— நன்றி : தினக்குரு —

ஸய்ஞன் கைந்தர்கள்

- க.வன்.துவராஜா -

“குறிப்பறிந்து செயல் செய்து
கோணேசர் கல்வெட்டை
நெறிப்படுத்தி அவன் செய்தி
நிலையாக கால் பதிக்க
நெறிபிடித்த வேங்கை யென
வேத வாக்காய் நிற்கும்
நெறியாளன் நினை வலைகள்
நின்று போற்றும்
கவிராசவரோதயனரே”

❖ ❖

“திருக்கோணச வைபவம் எனும்
திகட்டாத கவி நூல் தந்த
சிருலவு தென்கயிலைப் புகழ்
சிவனார் பொற்கால் போற்றி
பேருருவ திருவுஞ்சல் செப்பி
புன்னியனார் தனை நினைக்க
அருவுருவாய் வந்துதித்த அறிஞன்
அகிலேச பிள்ளை அவதரித்தார்
தானே,”

❖ ❖

“ மன்னு புகழ் கண்ட
மாமனிதன் சேவை தன்னை
நன்னு திறம் பெற்றே
நம துரிமை மீட்ட தந்தை
இன்னுரைகள் அச்சேற்றிய
இனியவனாய் பெற்ற நாம்
கன்னல் பாகாய் கவிபடைத்த
கருமேக அழகக் கோனார்,”

❖ ❖

“கலையில் சிறந்த விற்பனைன்
கருடுகில் மேகமென நின்ற
நிலையில் பெரு அறிஞன்
நீங்காத தமிழ் மொழியில்
சிலையின் மேல் எழுத்துப் போல
சிறுவண்டாய் ஒலித்த தமிழ்
வலையில் சிக்குண்டே வாழ்ந்த
வன்டமிழ் கனக சுந்தரம் பிள்ளை”

❖ ❖

“சொல்லில் வல்லான் நாடக
சுயரூபம் காட்டும் நடிகன்
கல்லின் மேல் எழுத்து போல
காவியம் படைக்கும். விற்பனைன்
நல்லான் தம்பி வேலுப்பின்னையுடன்
தவில் வாசித்த மேதை
வல்லான் இவனோர் அண்ணாவி
வரவால் உயந்த தம்பிமுத்து”

❖ ❖

“ தமிழாசான் கழகப் புலவர்
தரணிபோற்றும் பெரு மனிதன்
அழிமுதான் கவி செய்து
ஆற்றினார் இறை சேவை
குமின் சிரிப்பே கொண்ட
குவலயத்தார் மனம் சிறக்க
தமிழ்மேல் சொல் எடுத்து
தனிப்புகழ் கண்ட பெ.பொ.சி.”

❖ ❖

“இருக்டல்கள் தெரிகின்ற
தெருநடுவில் சிவனார் தம்
உருவும் நிறுத் திடுவோம்
திரு நிழல் உலவிடு வோமென
பெருநிலை கண்ட பெம்மான்
அருள் மொழி நிலையாள்
திரு கயல்விழி தந்த
திருக்கோணமலை கவிராயர்,”

❖ ❖

“நாட்டிற்கோ இவர் பண்டிதர்
நாவசைப்பில் ஓர் அரசன்
பாட்டிற்கோ தாளம் பல்லவி
பண்ணிசைக்கோ இவர் மாமேதை
நீட்டிற்கோ நெஞ்சுருக திருவுஞ்சல்
நித்தம் நித்தம் நாம் படிக்க
வீட்டுக் கவிஞராய் திருக்கோணமலை
வித்தகரே பண்டிதர் வடிவேல் ஜூயா”

❖ ❖

“கூனிக் குறுத்த உருவும்
கொள்கையில் என்றும் காந்தியவாதி
மேனியமோ கறுப்பானாலும் அவர்
மெய்யெல்லாம் உண்மையின் கூற்று
வேணி குடிகொண்ட வித்தகர்
வேண்டுவ தெல்லாம் இறைவாக்கு
ஏனி அவர்தம் செயல்கள்
எந்தலே காந்தி ஜூயா”.

- தொடரும் -

புலவர்
வே.அகிலேசபிள்ளை

பதிப்பாளர்
அ.அளகைக்கோன்

திறனாய் வாளர்
தி.த.கனகசந்தரம்பிள்ளை

புலவர்
பெ.பொ.சிவசேகரன்

கிரைவன் கிருக்கிறான்.

எங்கே நானிருந் தாலும்,
என்னை இறைவன் பார்ப்பான்.

இங்கே இருக்கு மெனக்கு,
இறைவன் தெரிவ தில்லை.

கண்கள் அறியா திருக்கும்,
கடவுளை மனதா லறிந்தேன்.
அன்னவன் படைத்த வற்றால்,
அவனை உணர்ந்து கொண்டேன்.

அதிசய மிக்க உலகை,
ஆண்டவன் ஆக்கி வைத்தான்.
இதிலே ஜயப் பாடுகள்,
இல்லை அவனை ஏற்றேன்.

உருவம் இல்லாத இறைவன்,
உருவம் எனக்குத் தந்தான்.
பருவமும் அழகாய்த் தந்து
பாது காக்கிறான் என்னை.

எந்த நிலையில் நானும்,
எங்கே தானிருந் தாலும்.
அந்த நிலையை யறிந்து,
ஆண்டவன் அருளு கிண்றான்.

ஆதலால் அவனை மறந்திட
ஆகாது எனக்கு, மனக்
காதலால் அவனைத் தோழுவதை
கடமை யாகக் கொண்டேன்.

சும்மவர்கள்

(3)

- வயலற் சப்ராஜா -

- இவர் ஒரு சிறந்த கல்வியாளர்.
 - 1. யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் வணிகப்பட்டதாரி(B.com)
 - 2. கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்பின் கல்வி திப்ளோமாப்பட்டதாரி (Dip - in- ED)
 - 3. முது வணிக சிறப்பு மணி M.Com (Hons)
 - சிறந்த நாடகஸ்தித்தாளர், நடிகர், ஓய்யன்யாளர்.
- 1995ம் ஆண்டு, திருகோணமலை புனித மரியாள் கல்லூரியில் இலக்கிய நாடகம் ஓன்றைப்பழக்கி தமிழ்தின விழாவில் தேசியமட்டத்தில் 1ம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர். இது போன்று பல நாடகங்களையும் மேடை ஏற்றியுள்ளார். பல பரிசில் கலையும் ஈட்டியும் உள்ளார்.
- சிறந்த வில்லுமியாடாளர்

நல்லூர் கோவிற் திருவிழாவில் பட்டனத்தழகளாளின் சரித்திரத்தை $\frac{1}{4}$ மணித்தியாலம் வில்லும்பாடாளக் பாட பாராட்டுக்களையும் பெற்றுள்ளார். மாணவர்களுக்கும் பழக்கி மேடை ஏற்றியுள்ளார்.

- சிறந்த யாடகர்.
- பல்கலைக் கழகத்தில் K.P. சுந்தராம் பாள் போன்று மேடை களிற்பாடுயுள்ளார். தமிழ் சங்கத்திலும் இசைக்குழுவுடன் ஒருமணித்தியால் நிகழ்ச்சி கொடுத்துள்ளார்.

பல இந்துக் கோவில்களில் பக்திப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

சிறம்பரம் C.S ஜெயராமன் போன்று பாடுவார்

சிறந்த கவிஞர் - "கவின்கவி" என்றநூலை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது அடுத்த வெளியீடு "உ_ளி" என்னும் கவிதை நூலாகும்.

1983ல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ச. விந்தியானந்தன் தலைமையில் "எண் சோதிடஜோதி" என்ற சோதிட நூலை வெளியிட்டார். அதில் விளைவுபற்றி ஒராய்ந்துள்ளார். 1983ல் வாழ்க்கையை வளமாக்க வழினன்? என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார் - சிறந்த சோதிடர்

- ❖ சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர் - அறிவிப்பாளரும் கூட.
- ❖ காத்திரமான கட்டுரைகளை எழுதி தேசிய மட்டத்தில் மாணவர்களை விருதுகள் பெறவைத்தவர்.
- ❖ சிறுக்குதைகளை பத்திரிகைகளுக்கும், சஞ்சிகைகளுக்கும் எழுதி உள்ளார்.
- ❖ நன்றாக சித்திரங்கள் வரைபவர்.
- ❖ நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வாளர், நாட்டார் பாடல்களையும் பாடுவார்.
- ❖ “தொண்டன்” சஞ்சிகைக்கு உதவி ஆசிரியராக செயலாற்றியவர்.
- ❖ வானோலிகளுக்கும் அதிகம் எழுதியுள்ளார்.
- ❖ சிங்கள மொழிபெயர்ப்பாளர்.
- ❖ பாடல்களையும் கியர்றுவார்

பல்துறை ஆளுமை மிக்கவர், இவர் - 100 சிறுக்குதைகள் அவரது கைவச முண்டு.

இவரது சிறுக்குதைத் தொகுதியொன்று அச்சினில் உள்ளது.

- ❖ இவரது “வாழ்க்கையை வளமாக்க வழி என்ன?
- எனும் நூல் - காலத்தின்தேவையாகும். மனித உணர்வுகள் பற்றியது, உணர்வுகள் எக்காலமும் மாறாதவை. உணர்வுகள்தான் மனிதர்களை ஆழுகின்றன. இவற்றை எவ்வாறு வழிப்படுத்துவது? என நூல் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

வாழ்க்கை இன்பதுன்பத்தால் ஆன கலைவதான். இரண்டையும் சமமாக ஏற்றே ஒரு வேண்டும். என்பது இவ்வாறு எண்ணம்

‘சாணக்கியன்’ சஞ்சிகை இவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

‘கலாபூசணாம்’ விருதுக்கு முற்றிலும் தகுதியானவர், முன் கூட்டியே ‘மானுடம்’ இவரை வாழ்த்துகின்றது.

- நிரும்பல சுந்தா -

எம்பவர்கள் பற்றி நீங்களும் எழுதலாம். இது உய்கள் பக்கம்

அவன் செயல்

(கும்மி)

கண்ணர்

தூம்பூருந்தீவான்

1. ஆதியில் வந்ததாய்ச் சொல்லுகிறோம், ஆனால் அவர்கள் செவ்வாயில் ஆய்வு செய்வார்! போதும் மடா எங்கள் ஏழு செவ்வாய்க் கவர் போகட்டும் பெட்டியில் பார்த்திடுவோம்!
2. எந்தப் பொருளை எடுத்தாலுமே அதை எம்மவர் கண்டு பிடித்ததில்லை! அந்த மொழிப்படி 'அவன்' இல்லாமலே அனுபும் இங்கே அசைந்திடுமோ?
3. மின்னொளியா - ஓலிப்பெட்டியா - காட்சியா- மேலாம் மருத்துவ ஆய்வுகளா? தன்னிகரில்லாத ஊர்திகளா- பெரும் சண்டையில் வெல்லும் கருவிகளா?
4. ஏவுகணைகளா - செய்மதியா- கோலால் எழுதும் தாள்களா- அச்சகமா? சாவையும் வெல்லும் படிமங்களா - உயிர் தன்னைப் படைக்கும் இறைமைகளா?
5. எல்லாம் 'அவன்' செயல் என்பதே உண்மையாம், எம்மவர் வாளுடன் நின்று விட்டார்! பொல்லாக் கருவிகள் கண்டிருந்தால் செவ்வாய் போயிருப்போம் - அவர் பார்த்திருப்பார்!
6. விண்ணில் மறுமையில் வாழ்ந்திடவே யாழும் வேண்டியதிமையில் வெய்திடுவோம்! மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து நலம் செய்து மடியும் சிந்தனை என்று வரும்?

7. தெய்வமும், கோயிலும், சிற்பமும், ஓவியமும்
சேர் இசை, கூத்துமே செய்ததல்லால்
உய்யும்படி ஒரு நாடு - அரா சென
ஒன்றும் இதுவரை சொந்தமில்லை!
8. ஆதியர் போலவே இன்று மிருக்கிறோம்.
அணுவளவும் முன் னேற்றமில்லை!
சாதிகள்- சாமிகள்- சமயக்கலப்புக்கள்
சாத்திரங்கள் எல்லாம் போயினவோ?

ரஸாம்

காதல் எல்லாம்
தொலையுமிடம்
கல்யாணமோ!

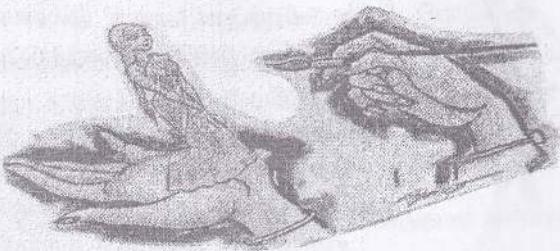
❖ ❖

காதல் ஏத்தனை
விசித்திரமானது
அழாத் என்னையும்
அழுவைத்து விட்டதே

❖ ❖

விழுங்கிய மீன்
தொண்டையில்
வலிக்கையில்
உணர்கின்றேன்
தூண்டவின் உன்
ரஸாம்

❖ ❖

நானே கண்டிராத
என் வெட்கத்தை
எனக்கே
அறிமுகப்படுத்தும்
கண்ணாத
உன் கண்களா?

❖ ❖

ஒரு முத்தத்தை
எழுதி விட.....
நான்கு எழுத்துநானே
எப்படி முயற்சித்தும்
எழுத முழுவில்லையே
ஏன்..... ஏன்??

- ஜெயாந்தி -

மானுடம் - சிற்றிதழ் நாவும் எனது சிறுகதைகளும்

5

திருமலை குந்தா

எனது முதலாவது கதையான ‘என்னை அழைக்கின் றாஸ்’ வெளியான 1970 காலப்பகுதியில், வெளியான ஏனைய சிறுகதைகளின் தரத்திலேயே, இக்கதை இருந்தது.

எழுத்தாளர்களின் முக்கிய கவனம் எதில் இருந்ததோ அதுவே எதிர்பாராத விதமாக என் கதையில் அமைந்து விட்டது.

அந்நேரம் தரமான பல கதைகள் வெளிவந்த காலம். அக்காலப் பகுதியில் நானும் எழுதுகின்றேன் என்ற அடையாளத்தை தந்தது இக் கதை.

முத்த எழுத்தாளர்களின் பார்வை என் மேல் பட்ட நேரமது பலர்வாழ்த்தினார்கள்.

இருவர் இன்னும் நினைவில் உள்ளனர். ஒருவர் கவிஞர் செ.நவசோதிராசா, மற்றவர் திரு. அரியநாயகம் அவர்கள்.

முன்னவர் எனது பாடசாலைத் தோழர் மற்றவர் முத்த சிறுகதை எழுத்தாளர். நகரசபை நூலகத்தில் நூலகராக இருந்தவர்.

வழியில், கண்டால் என்னோடு மறித்து கதைக் காமல் போகமாட்டார்கள், திரு.அரியநாயகம்.

என்மேல் அன்பையும் அரவணைப்பையும் கொண்டவர்களாக இவர்கள் இருவரும் இருந்தனர்.

நான் எழுதும் கதைகளை எந்த முக நட்பும் பார்க்காமல் விமர் சிப்பார் கவிஞர் நவசோதிராசா. சிறுகதையில் உருவகம், கதாபாத்திரங்களை நகர்த்துவதில் கையாளும் திறன், கதையாசிரியரின் செய்தி என்பவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றி திரு.அரியநாயகம் அவர்கள் என்னோடு தம்பி.....தம்பி.....என பல தடவைகள் அழைத்து கதைப்பார்.

இருவர்கள் சொல்லுவதற்கெல்லாம் ‘ஆமா’ போடுவேனே ஓழிய என்னுள் இருக்கும் அந்த எழுத்தாளரை என்றுமே புறக்கணித்தது கிடையாது.

சிறுகதை என்றால் என்ன? அதற்கு ஏதும் வரைவிலக்கணம் உள்ளதா? என்பதெல்லாம் பற்றி எந்த தேடலும் இல்லாத சுதந்திரமான காலமது.

நான் எழுவதுதான் சிறுகதை. அதற்கு எவருடைய எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இருக்கக் கூடாது. என்ற இறுமாப்பு என்னிடம் இருந்தது.

1970ல் 25க்கு மேற்பட்ட சிறு கதைகள் ஈழத்து சஞ்சிகை நாளிதழ்களில் வெளி வந்து விட்டன.

ஹருப்போடுவது, பெட்டிக்குள் வைத்து பாதுகாப்பது... இப்படி எந்த வித சிந்தனையும் இல்லை. இவைகள் அன்று உடன் பாடானவை அல்ல எழுதுவது என் கடமை

விமர்சனங்கள் எவை எப்படியாவது இருந்து விட்டு போகட்டும். ஏற்பது என்னை பொறுத்த விடயம். என்னுள் இப்படியான என்னங்கள். இன்னும் இவைகளை அசை போட்டு பார்க்கின்றேன்.

சமகால எழுந்தாளர்களின் சிறுகதைகளை வாசிக்க என்று சிறுகதை எழுத ஆரம்பித்தேனோ அன்றே விட்டு விட்டேன். அவைகளின் தாக்கம் என் சிறுகதைகளுக்குள் புகுந்து விடக்கூடாது. என்னுடையவை தனித்துவ மானவையாக இருக்க வேண்டும்.

இப்படியான மன உணர்வுகளும் அன்று இருந்தது.

என்னுடைய அநுபவங்கள் சிறுகதைகள் ஆகின்.

ஆனால் அது எந்தளவு சரியானது என்பது பற்றியெல்லாம் யோசிக்க நேரமில்லை.

கதைகள் வெளிவர வேண்டும். என் படம் என் பெயர் நாளாந்த தினசரிகளில் இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்ற வெறித்தனமான இலக்கிய முச்சே என்னிடமிருந்தது.

இலக்கிய இலக்கு எதுவென தெரியாத காலம் ஏன் எழுதுகின்றோம் என்பது எல்லாம் புரியாத நேரம். ‘எழுத்து’ எப்படியானது? அது எந்தளவு சமூகத்தன்மை வாய்ந்தது? அதற்குள் பொறுப்புக்கள் என்ன? அது எப்படி சமூகத்தை மாற்றக்கூடியது? எந்தளவு சமூக வீரியம் வாய்ந்தது? என்பதெல்லாம் தெரிந்தோ தெரியமலோ புரிந்தோ புரியமலோ தடுமாறி இருந்த காலமது. என் எழுத்தில் எனக்கிருந்த நம்பிக்கை அதுவொன்றே என்மூல தனம், என் இலக்கிய போக்காக இருந்தது.

- தொடரும் -

அறைக் கதவும்
அளாகைத் தமிழனும்

ப. கலைந்தன்
கவிஞர்கள் : 2

கிடுதுபான்
என் சுதந்திரம்

நேற்று
நிம்யதியாய்ந்த
தூங்கிய என்னை
நாலூலீஸ் வந்து
தாடி ஏற்பினர்
கரங்கிய கண்களுடன்
நின்ற என்னிடம்
ஏதோ பேசினர்

❖ ❖

என்
சுதந்திரம் பற்றியும்
உரிமைகள் பற்றியும்
சந்ததி பற்றியும்
ஆக்ட்ரோமோகலே
பேசினர்.....போனினர்

❖ ❖

கிள்ளும் அதே தூக்கம்
அந்த நாலூலீஸ்
கரங்கிய கண்கள்
சிறு அதட்டல்.
நான் நிம்யதியாய்ந்த
தூங்கிய கட்டில்
களவாட்டாட்டது.

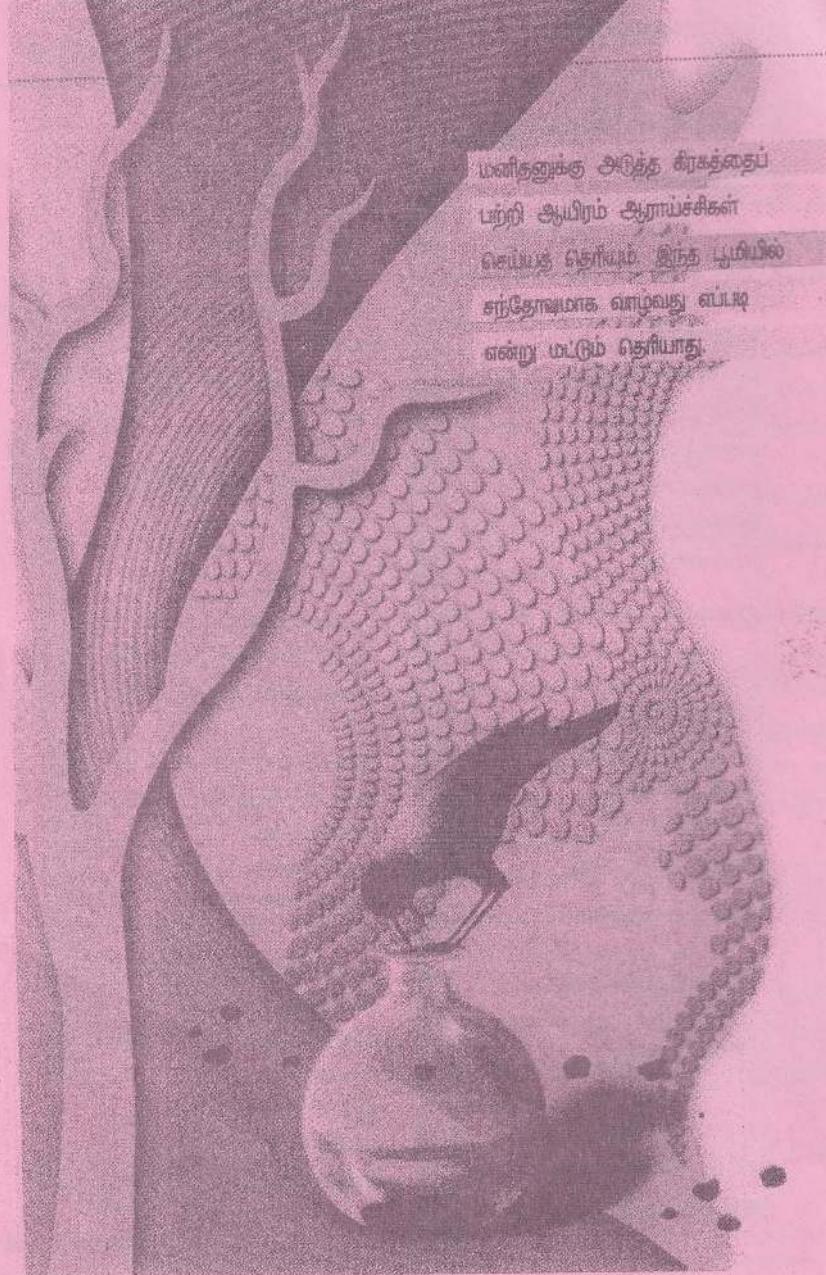
வழைவர்கள்
போயவர்கள் எல்லோதும்
உதுக்கிறார்கள்
எங்கள் விடுதியில்
ஒரு உலையிலுள்ள
என் அறைக்கதவுக்கு

நினாள் பிழுந்தவள்
அதன் முகத்தில்
ஒரு நாள்
சிறு நீர் கழிந்தான்
நான் அப்பாவிக் கதவு

அறையதிற்
கதவை உதங்கும்
அறைவாசிப் பேர்
உதை பந்தாட்டக்காரர்

காரணமில்லாயல்
தன்தென வழிம்
அப்பாவிக் கதவு
உடமை காக்க
மீன்டும் போராடுகிறது.

அறைக்கதவை விட
கைவைம் நாங்கள்.
எல்லா பக்கைம்
உதாயம் அடியம்
தூரத்திலிநுப்பான்
காரணமின்றியே
எச்சமிக்கிறான் கிறவைப் படையிக்
சில பிழுந்தன்
இப்படித்தானோ?

மனிநுக்கு அதை சிரக்குதல்
பற்றி ஆபிரம் தூராய்ச்சிகள்
வெயிச் தெரியும் இந்த பூரியில்
சுற்றோவூட்ட வாழ்வது வெறி
என்று மட்டும் தெரியாது